

باسمیرا شبانی، اولین بانوی خلبانی که موفق به پرواز با هلیکوپتر شده است

پرواز با بال‌های آهنی

درخواست دست کشیده باشم تا این که اردیبهشت ۹۷ برای شروع آموزش با من تماس گرفتند و کلاس‌های زمینی مان تشکیل شد. یک گروه هفت نفره بودیم که شش نفر مرد و من تنها زن گروه بودم. از اطرافیان می‌شنیدم که پرواز با هلیکوپتر سخت‌تر از هواپیماست، اما باورش برایم سخت بود که پرواز دادن هواپیما با آن جثه بزرگ از هلیکوپتر آسان‌تر باشد. تا این که خودم برای اولین بار پرواز تک نفره هلیکوپتر را تجربه کردم. یکی از بهترین تجربه‌ها بود که همراه شد با بهترین اتفاق زندگی‌ام. وقتی ساعت ۱۷ موفق به پرواز تک نفره یا به اصطلاح سولو شدم، پسرم را باردار بودم و خودم از این اتفاق خبر نداشتم.

✿ **پرواز با بال‌های فلزی چه حسی دارد؟**

اولین پرواز با هلیکوپتر تجربه عجیبی بود. در اوج پرواز بسیار خوشحال بودم و هیچ استرسی نداشتم. اولین پرواز سولویی غرور عجیبی به آدم می‌دهد و یک شوک بزرگ از نوع خوش به آدم وارد می‌شود. به همین خاطر هم بعد از انجام اولین پرواز تک نفره روی سر خلبان آب سرد می‌ریزند تا متوجه‌تان کنند شما همان آدم قبل هستید و غرور برتان ندارد. خیلی‌ها از من می‌پرسند تا به حال به سقوط فکر کرده‌ام یا نه؟ و من می‌گویم نه! حتی یک بار از من برای رسیدن به خلبانی هلیکوپتر تلاش‌های فراوانی کرده‌ام و سختی‌های زیادی را پشت سر گذاشتم که حتی کوچک‌ترین شان قابل بازگو کردن هم نیست. دوست ندارم با فکر به سقوط تمام شیرینی رویایی که دیگر رویا نیست را از بین برده و تمام تلاشی که برای رسیدن به هدفم کرده‌ام را پیش خودم زیر سؤال ببرم.

✿ **به نظر می‌رسد پرواز با هلیکوپتر آسان‌تر از هواپیما باشد؟**

بسیاری از مردم فکر می‌کنند پرواز با هلیکوپتر باید آسان‌تر از هواپیما باشد، ولی اسمیرا شبانی، اولین زن خلبان هلیکوپتر ایران می‌گوید دقیقاً برعکس است. خلبانی اصولاً شغل سختی است، پرواز با هواپیما دشوار است، پرواز با هلیکوپتر دشوارتر. روز خانم شبانی از ۵ و ۶ صبح شروع می‌شود، هر روز لباس خلبانی‌اش را می‌پوشد و راهی آموزشگاه ساخته با همان مرکز هلیکوپتری ایران می‌شود تا آرزویش را پرواز کند. او به خوبی می‌داند اولین‌ها همیشه وظیفه بیشتر و سنگین‌تری روی دوش دارند و می‌خواهد به عنوان اولین کسی که هلیکوپتر را مانند یک پراز روی زمین بلند کرده، پرچم بانوان را همچنان بالا نگه دارد. او می‌گوید هر پرواز تجربه‌هایی به تجربه‌های قبلی اضافه می‌کند و شیرینی پرواز هر بار غلیظ‌تر می‌شود.

✿ **چه شد که وارد رشته هوا فضا شدید؟ علاقه به این رشته**

از جای خاصی نشأت می‌گیرد؟

سال ۶۵ در شهرکرد به دنیا آمدم، اما بزرگ شده اهواز. فرزند آخر خانواده هشتم و تفاوت سنی زیادی با برادران و خواهرانم دارم. سال ۸۴ بود که وارد دانشگاه شدم و رشته هوانوردی -تامین و نگهداری هوا فضا- را انتخاب کردم. از همان بچگی عاشق خلبانی بودم و البته به ستاره‌شناسی هم علاقه زیادی داشتم. پدرم علاقه زیادی به هواپیماهای جنگنده داشت. سه ساله بودم که جنگ تحمیلی به پایان رسید. من با همان سن کم با این نوع هواپیماها آشنا بودم، اما می‌توانم بگویم پدرم اصلی‌ترین مشوق من بود و دوست داشت من خلبان جنگنده شوم. ما در اهواز زندگی می‌کردیم و من برای تحصیل

الهام فیروزبخت

روزنامه نگار

پروفایل:

- نام: سمیرا شبانی
- سال تولد: ۱۳۶۵
- محل زندگی: شهرکرد
- تحصیلات: هوانوردی

➤ بعد از اولین پرواز که روی خلبان آب می‌ریزند

➤ همراه با کاپیتان ارگاسی برفراز ارتفاعات کردان

گوشه‌هایی از زندگی
یک خلبان

پذیرایی با آب سرد